

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLIII. — Izdan in razposlan dne 12. oktobra 1871.

115.

Dopustno pismo od 11. septembra 1871,

v delo in obrät (Betrieb) lokomotivne železnice sè Sternberga v stiko na moravsko-sleško severno železnico čez Unčev, Moravski Šumberk, Hanuševice in Kraljike do necega mesta železnocestne črte z Ustja nad Orlico na Sredolesje pri avstrijsko-pruski meji.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hervaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker so firma „bratov Klein“, Edvard Oberleithner, Karel Oberleithner, Alojzij Scholz, Ignacij Seidl, Karel Sieglisen., Franc Leischner in firma „Hielle & Diettrich“ prosili, da bi se jim dala delati in rabiti lokomotivna železnica sè Sternberga čez Moravski Šumberk do necega mesta železnocestne črte z Ustja nad Orlico na Sredolesje pri avstrijsko-pruski meji, zazdelo Nam se je, z ozirom na občno koristnost tega podjetja, imenovanim prosilcem po zakonu od 14. julija 1871, Drž. zak. št. 70, in po železnocestnem dopustnem zakonu od 14. septembra 1854, Drž. zak. št. 238, to dopustilo dati tako :

§. 1. Dajemo koncesionarjem pravico v delo in obrät lokomotivne železnice sè Sternberga v stiko na moravsko-sleško severno železnico čez Unčev, Moravski Šumberk, Hanuševice in Kraljike do necega mesta železnocestne črte z Ustja nad Orlico na Sredolesje pri avstrijsko-pruski meji.

§. 2. Cesta sama in nje uredba za vožnjo naj se napravi po črtežih na drobno ustanovljenih, ki jih je trgovinskemu ministerstvu potrditi, in po pogodbah o zdelovanji in zalaganji, katere je položiti pred trgovinsko ministerstvo.

Delo je oddajati pod prigledom trgovinskega ministerstva.

Česa se je držati, kadar se na drobno sestavljajo ter devajo v red obratna rabila in signalstvo, ter kako je zidati postajska poslopja in kar spada k njim, o tem koncesionarji dobodo propise, katere jim bode treba izpolnjevati.

Črteži o tem naj se ob pravem času pokladajo pred trgovinsko ministerstvo, in dokler ne bodo po polnem odobreni, nij narejati nikakoršnih priprav, kar se tiče zvrševanja.

Ob delanji železne ceste se je vladati po zahtevah trgovinskega ministerstva in po zdaj veljavnih občnih stavbenih in policijskih propisih.

Prenaredbe v črtežih o delanji se prihranjajo odobritvi državne uprave, ako bi se javnemu občilu in trdnemu obstanku železnice ter tudi v izpolnjevanje zakonitih določil kazale potrebne po dovršenem vojaško-tehničnem pregledu in po političnem obhodu ceste, zapovedanem vsled §. 6 železnocestnega dopustnega zakona.

Vse mostove ter vse drugo važno železnocestno zdelovanje in umeteljne stavbe je dokončno napraviti iz železa in kamena; tudi prerove in stebre večjih mostov je takój narediti v širjavi za dve koleji.

Ako bi se iz ozirov na ekonomijo za prvič zdelo, da je želeti začasnih naredeb, posebno pri mostéh, privoljuje se sicer v tako začasno delo, a izrekoma se ustanavlja, da troški ob poznejših prenaredbah ali prenovilih nikakor ne zadenó državne blagajnice, in samo ob sebi se umeje, da niti ne bodo smeli stati v obratnem računu, katerega bode pred državno upravo položiti zaradi poroštva.

Spodnje delo železnocestne črte se utegne utesniti na eno samo kolejo; a državna uprava ima pravico, da sme spodnje delo za drugo kolejo ter napravo druge koleje po tistih kosovih, koder bi se jej zdelo treba, zahtevati tedaj, ako bode letnega kosmatega dohodka dve leti zaporedoma po več nego po 160.000 gld. v srebru od milje potem, ko se povrnejo državne naprejšnje prejemščine, če jih bode kaj, ter ako se bodo vrhu tega tudi rezervni novci redno zalagali (§. 18).

Koncesionarji se zavezujejo, zaradi uporabe kolodvorov že bivajočih ali dopuščenih železnic na stikališčih svoje železnice ter tudi o uredbi obratne službe ondi, ker je prehajališče sè železnice na železnico, skleniti dogovor z udeleženiimi železnocestnimi upravami. Troški za potrebna razširjalna dela na tujih kolodvorih zadenó koncesionarje.

Ako se o souporabi kacega tujega kolodvora ukrene dogovor, tedaj se v to plačana kupščina v obratnem računu sme postaviti mej obratne troške.

Dotične dogovore je pred državno upravo položiti na odobrilo.

Državni upravi se prihranja pravica, ako bi se dorazumílo ne doseglo, postaviti uvete o vzajemni uporabi voz tozemskih sosednjih železnic ter o dovodbi rudniških in obrtnih železnic.

§. 3. Koncesionarjem je dolžnost, delo dopuščene železnice začeti v letu dnij od dne, katerega se dá dopustilo, ter v naslednjih dveh letih dokončati in dodelano železnico izročiti javni vožnji.

V izpolnitev teh in tudi v §. 2 ustanovljenih dolžnosti so koncesionarji po merilu posebe izdelanega pisma dali založnine 100.000 gld. avstr. veljave.

§. 4. Koncesionarjem se v zvršbo dopuščene železnice daje pravica razsvojitve po zakonitih določilih.

Ista pravica se koncesionarjem priteza tudi, kar se tiče železnocestnih kril, do posameznih obrtnih zavodov izdelanih, o katerih bi državna uprava razsodila, da so javno koristna.

§. 5. Koncesionarjem se je ob delu in obratu dopuščene ceste držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, ter tudi tega, kar velevajo semkaj meréči zakoni in ukazi (zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854, Drž. zak. št. 238, in železnocestni obratni red od 16. novembra 1851, Drž. zak. št. 1 iz 1852. leta), ter zakonov in ukazov, kateri bi se v prihodnje utegnili razglasiti.

§. 6. Torej bode tudi posebno po zmislu §. 68 železnocestnega obratnega redú zastonj voziti pošto in poštno postavljenec. Poštna uprava ima oblast, vozovlaku, kateri vsak dan odhaja od vsake končne postaje, določati uro, katero mu je odhajati, in kako hitro mu je sem in tja voziti.

Kolikorkrat poštna služba zahteva po več nego po en četverokolesni voz, koncesionarji od vsacega voza, kar jih več dadé, na miljo dobodo odméno (odškodnino), katera se dogovorno v pravični ceni ustanovi.

Ako bi se poštni upravi zdelo na dopuščeni železnici vvésti ambulatno pošto, kakoršno druge avstrijske železnice že imajo, dolžnost je koncesionarjem, da ob svojih troških vzdržavajo in trdijo vozove ambulatne pošte.

V opravljanje poštné službe na postajah je v železničnem poslopji zastonj dati pripravno sobo s prostoriščem, v katerem so vse dotične potrebščine, ter ako bi bilo še večjih semkaj meréčih potreb, naj se ukrene poseben dogovor.

Dalje je koncesionarjem dolžnost, poštné pošiljke — ki nemale novčne vrednosti — in katerih ne spremlja noben poštni uradnik ali služabnik, na dotične postaje brez posebnega povračila odpravljati in ondi jih izročati.

Pisma, katera si o upravljanji železnice mej saboj pošilja železnocestna uprava ter njeji pokorni organi ali ti organi mej saboj, smejo na dotičnih železnocestnih kosovih odpravljati postavljeneci železne ceste.

§. 7. Koncesionarjem je dolžnost, upravi državnega telegrafa dovoliti, da telegrafna razvodila ob železnici na njih zemlji napravi brez posebnega povračila za to.

A telegrafna uprava naj se s koncesionarji dogovori o prostoru, koder bodo stala razvodila.

Koncesionarjem je stražo nad napravljenim razvodílom sè svojem železnocestnim osebjem prevzeti brez posebnega plačila; a zato bodo imeli pravico, žíce (drat) železnocestnemu telegrafu pritrjevati na državnega telegrafa kole.

Železnocestni telegraf, če državna uprava zaradi državnih poslaníc (depeš) drugače ne zapové, ter zaradi zasebnih ničesa ne dogovori, rabí samo naznanílo, katera se tičejo vožnje po železnici, in zato je ta uporaba pod vdejstvovanjem in nadzorom državne uprave.

§. 8. Visokost vozaríne od ljudíj in blaga se deva pod naslednja utesnila:

a) Maksimalna tarifa na avstrijsko miljo, in to popotnikom od osebe:

v	I. razredu	po	30	kr.	avstr.	velj.
„	II.	„	25	„	„	„
„	III.	„	15	„	„	„
in	„	IV. „ (v vozu za stoječe) po	9	„	„	„

Od brzovlakov, kateri treba da imajo konči (vsaj) vozove I. in II. razreda, smejo se te tarife povišati za 20 odstotkov, s tem uvetom, da ti brzovlakovi ne bodo tekli z manjšo hitrostjo, nego je, povprek računeč, navadno brzovlakom drugih avstrijskih železnic.

b) Maksimalna tarifa blágu ob navadni hitrosti od colnega centa na miljo:

I. razred	1·95 kr. avstr. velj.
II. "	2·25 " " "
III. "	3— " " "

Izímkoma naj naslednjim stvarém, kadar se vozovi naložé polno, veljá ta vozarína:

	A.	B.	C.
	Žitu in sôli	Drvom in lesu	Kopanemu ogljiju,koaksu, stlačeni šoti, rudam, želez- nim ploščem, apnarskemu, in zidarskemu kamenju
krajcarjev avstr. veljave			
Od prvih 5 milj po	1·5	1·2	1·0
od daljše vožnje po	1·4	1·0	0·8

Odpravljaríne se od vsacega blaga jemlje po 2 krajcarja od colnega centa, v čemer je tudi plačilo, od nakladanja in razkladanja ter od obénega zavarstva.

Ako dotičnik sam naklada ali razklada, tedaj se vzame samo po 1·5 kr. odpravljaríne.

Kar se tiče vozaríne drugih stvaríj in ustanovila ležaríne, razredbe blaga ter drugih obéilnih določil, treba se je tako vésti, da dotične cene in določila nikakor ne bodo večje in težilnejše nego na severni državni železnici.

Ob odmerjanju vozaríne se dovoljuje, da se poldruga dolgost šteje takim kosom, kateri navzgoro visé po 1 : 60 in še bolj.

A vrhu tega je koncesionarjem dolžnost, ob prevoznji tako imenovati in v razrede vstíti blago ter držati se tistih prevoznih določil, kakor večina avstrijskih železnic sklene splošnemu avstrijskemu zveznemu obéilu, in koncesionarji so dolžni udati se semkaj meréčim zahtevam trgovinskega ministerstva.

Na izvoljo se daje koncesionarjem, vozaríno od ljudíj in blaga devati v red v mejah zgoraj določenih; a nikomur se v tem ne sme dajati osebna prednost. Ako bi se torej kateremu pošiljaču ali odpravniku blaga s kakimi uveti znižala vozarína ali bi se mu dalo drugačno polajšilo, treba to znižbo ali polajšilo pritegniti vsem pošiljačem ali odpravnikom, kateri so voljni, izpolniti iste uvete.

Vse pogodbe o prevažanju z drugimi železnocestnimi upravami, ki bi utegnile biti na kvaro čistemu dohodku, s poroštvom zagotovljenemu v §. 13 tega dopustnega pisma, treba da trgovinsko ministerstvo odobrí, predno se zvršé.

Vse posebne tarife je javno razglasiti.

Če državna uprava s to ali z óno stakneno železnico dogovori kako posebno tarifo, veljala bode ta tarifa tudi tej železnici, ki se tukaj dopušča.

A sicer se vedno prihranja zakonodavstvu, določila o vozaríni od ljudij in blaga devati v red; koncesionarji treba da se taki uredbi podadé.

Vsakakor ima državna uprava oblast, vozaríno od ljudij in blaga sè stranskimi pristojbinami vred takój primerno znižati, kakor čisti dohodek zadnjih dveh let preseže 10 odstotkov.

Državna uprava ima pravico, ako bi po avstrijskem cesarstvu živež bil nenavadno drag, znižati mu vozaríno na polovico maksimalne tarife.

§. 9. Dovoljuje se, odmerjati in pobirati vozaríno od ljudij in blaga v domačih srebrnih novcih, a to tako, da je tudi v deželnih novcih jemati plačilo, po kurzni vrednosti preračunjeno.

Tarifa naj se na deželne novce preobrača (reducira) po tistih računskih načinih, ki jih ustanoví trgovinsko ministerstvo.

§. 10. Transporti vojakov naj bodo po znižanih tarifnih cenah, in to po tistem dogovoru, kateri je o tem ter o polajšilih potujočih vojakov mej državnim vojnim ministerstvom in mej ravnateljstvom severne, po cesarju Ferdinandu slovóče železnice ukrenen 18. junija 1868*), in tega dogovora določila treba da so celokupen del dopustnega pisma.

Ako bi se kdaj z vsemi avstrijskimi železnicami ali z večino mej njimi o prevažanji vojakov dogovorila določila, državi ugodnejša, naj dobodo veljavo tudi kar se tiče dopuščene železnice.

Ta določila obsezajo tudi deželno bran obéh državnih polovic, tirolske deželne strelce, vojaško stražno krdelo c. kr. civilnih sodišč dunajskih, vojaško-policijsko stražno krdelo ter po vojaški osnovano finančno in varnostno stražo.

Koncesionarji se zavezujejo, pristati na dogovor, mej avstrijskimi železnocestnimi društvi ukrenen o vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, potem na organska določila in na služabni propis o bojnih železnocestnih oddelkih ter tudi na pripotlejšnji, 1. junija 1871 obveljavši dogovor o transportu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležeče prevažati ob troških vojaške blagajnice.

Tako so tudi pristati dolžni na dogovor, katerega je sè železnocestnimi društvi ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih, in k propisu o vojaškem transportu po železnicah.

Koncesionarji, kar se tiče oddajanja služeb dosluženi nižjim častnikom iz vojske, vojnega pomorstva in deželne braní, udajejo se določilom, na to meréčim v §. 38 vojne postave 1868. leta**) in v posebnih zakonih, razglaševanih v izvrševanje tega paragrafa.

§. 11. Državni uradniki, postavljeni in služabniki, kateri po naročilu oblasti, čujočega nad upravo in obratom železnih cest, ali kateri državnim koristim na obrambo vsled tega dopustila ali z dohodarstvenih oziróv železnico rabijo ter izkažejo naročilo tega oblasti, naj se s popotnim pratéžem (robo) vred vozijo brezplačno.

*) Normalni ukazi c. kr. vojnega ukaznika od l. 1868, 21. kos, št. 97.

**) Državni zakonik št. 151.

§. 12. Koncesionarjem se priteza pravica, osnovati délničarsko društvo ter v dobavo potrebnih novcev izdati na prinositelja ali na določna imena slovóče délnice in predstvene obligacije, katere se na avstrijskih borsah smejo prodajati in uradno zaznamenávati.

A izdati se predstvenih obligacij sme samo toliko, da letna vsota njihovih konči (vsaj) štiri odstotnih obresti ne preseže 336.000 goldinarjev avstr. veljave v srebru.

S predstvenimi obligacijami dobavljene vsote ne sme biti nad tri petíne vlozne glávnice.

Ako se predstvene obligacije izdadé v tuji valuti, treba vsoto poodčititi tudi v avstrijski veljavi.

Predstvene obligacije treba poprej odplačati nego délnice.

V §. 13 določeno obrestno poroštvo od državne uprave se more predstvenim obligacijam od dneva, katerega se izdadé, ako bi prosili koncesionarji, prifegniti s tem uvetom, da se o plačevanju obrestij dá primerna ostrážnost (varnost).

Samo državni upravi je razsoditi, ali je ta ostrážnost primerna ali ne, in koncesionarji ne mogó o tem nič vgovarjati.

Društvo nastopa vse pravice in obvezljivosti koncesionarjev.

Odobrilo društvenih pravil se prihranja državni upravi.

§. 13. Dopuščeni železnici država s poroštvom zagotavlja letnega čistega dohodka do tristo šest in trideseti tisoč goldinarjev avstr. velj. v srebru vkupne maksimalne vsote na vso dobo tega dopustila, in to tako, ako bi letni čisti dohodki ne dosegali vsote, zagotovljene s poroštvom, da bi dodajala državna uprava, kolikor bi nedostajalo (manjkalo). Poroštvo naj stopi v moč tist dan, katerega se vožnja prične po vsej dopuščeni črti.

§. 14. Od zagotavljenega letnega čistega dohodka naj se v razdolžilo glávnice jemlje tista vsota, ki jo državna uprava odloči po razdolžnem érteži, katerega sama potrdi, in vsled katerega se izdana glávnicia izplača v tem času, dokler bode trpela koncesija.

§. 15. Doplačilo, katero bi državno upravo zaradi prevzetega porošstva morebiti zadelo, naj se po dognanem pretresu vpoloženih dosvedočenih letnih računov dati odkaže tri mesece potem, ko se vpolože ti računi.

A državna blagajnica v odkup doteklih obligacijskih kuponov tudi poprej začne po resnični potrebnosti, najdenej na podlogi preudarka o dohodkih, dajati nekólična odplačila, prihranjáje si očistek (obračunek), kateri se zgotoví na podlogi letnega računa, če se bodo koncesionarji z dotično prošnjo oglašili šest tednov pred doteklim rokom.

Ako dokončna ustanovítev letnega računa, katerega bode vpoločiti najpozneje v treh mesecih potem, ko mine obratno leto, pokaže, da so naprejšnje prejemščine previsoko bile odmerjene, naj koncesionarji mahoma povrnejo, kolikor so preveč dobili, s prištetimi šestodstotnimi obrestmi vred. A treba je najpozneje v letu dníj po zvršetku dotičnega obratnega leta oglasiti se za dodatek od države, kajti sicer mine pravica do njega.

§. 16. Vsoto, katero državna uprava plača vsled prevzetega porošstva, smatrati je samo za tako naprejšnjo prejemščino, ki daje po štiri od sto obresti na leto.

Ako čisti dohodek železne ceste letno vsoto, s poroštvom zagotovljeno, preseza, tedaj je polovico tega presežka v povračilo naprejšnje prejemščine z obrestmi vred k državni upravi takój odštévati, dokler se vse ne razdolží.

Druge polovice tist del, kolikor ga državna uprava določi po pravilih, dajati je v rezervno zalogo (§. 18).

Dotekle obresti je plačati, predno so naprejšnje prejemščine povrnene.

Ako bi država imela terjati take naprejšnje prejemščine ali obresti, ki do tiste dobe, kadar prestane dopustilo ali se železnica odkupi, niso še izplačane, opraviti jih je iz óne imovine železne ceste, kar je še ostane.

§. 17. Stalnih prejemkov upravnega svetoválstva, ako jih je kaj, nij smeti devati v obratni račun, katerega je pred državno upravo položiti zaradi poroštva.

Vendar se v obratni račun smejo mej razhodke postavljati kaki troški od zaznamenovanih efektov na tozemskih ter inostranskih borsah in tudi davki, katere bode podjetništvo plačevalo, ko mine oprostitev od davkov, podarjena v §. 20; kar se tiče kólečnih(štampeljskih) pristojbin kuponom, to nij dovoljeno.

§. 18. Ko mine prvo obratno leto, napravi se rezervna zaloga, odménjena v izplačilo nenavadnih troškov, v dokupovanje obratnih rabíl in obratnih oprav ter tudi v nove stavbe in v razširjevanje.

Tej zalogi se odkaže:

- a) če je kaj prebitka od glávnice za delanje železne ceste;
- b) vsota zastarélíh obresti in dividend;
- c) pet odstotkov dodatka od polovice čistega dohodka, presežajočega letno vsoto, zagotovljeno s poroštvom;
- d) kar se izkupi za staro gradívo vrhnega dela in za obratna rabíla.

§. 19. Koncesijonarji imajo oblast, agencije postavljati po tozemskih in po inostranskih deželah ter tudi napravljati vozíla ljudém in blágu po vodi in po suhem, držéč se zdaj veljavnih propisov.

§. 20. Državna uprava ima v obrambo svoje koristi zaradi prevzetega poroštva pravico, uvériti se, da je delo železne ceste ter tudi obratna priprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo, oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarjenje.

Komisar, katerega postavi državna uprava, tudi sme, kolikorkrat se mu zdí primerno, hoditi v seje upravnega odbora ter k obénim zborom, in ustavljati naredbe, kvarne državni koristi.

Državna uprava hoče skrbeti, da bode nadzor nad gospodarstvom tak, da ob vpoložbi letnih računov ne bode praviloma treba druzega nego pregledovati jih samo po številkah.

Koncesijonarjem je dolžnost od tega državnega nadzora nad delanjem in obratom železne ceste z ozirom na opravila z njim združena v državno blagajnico plačevati povpréčno letno povračilo, kateremu državna uprava vsoto določi v primeri z dajatvami ostalih železnic.

§. 21. Železnici, zaznamenáni v §. 1, dovoljujejo se vrhu tega tudi še ta novčna polajšíla:

a) oprostitev od dohodkarine in od kólečnih pristojbin kuponom ter tudi od vsacega davka, ki bi se morebiti postavil s prihodnjimi zakoni, mej delanjem železne ceste in na petnajst let od dneva, katerega se začne vožnja.

Od državnih naprejšnjih prejemščin nij treba da podjetništvo plačuje dohodkarino;

b) oprostitev od kólekov in od pristojbin vsem pogodbam, vlogam in drugim pismom v dobavo glávnice ter v delanje in opravo železne ceste do tistega časa, ko se prične vožnja;

c) oprostitev od kólekov in od pristojbin ob prvi izdatbi délnic in predstvenih obligacij ter tudi začasnih (interimskih) listov in od presnémščíne, ki bi jo bilo plačati od kupljenih zemljišč.

§. 22. Ustanavlja se, da bode dopustilo trpelo devetdeset let od dneva, katerega se vožnja prične po vsej železnici, imenovanej v §. 1.

§. 23. To dopustilo prestane, ko mine rok, ustanovljen v §. 22.

A dopustilo izgubi moč tudi pred to dobo, ako se ne bi dostali roki, v §. 3 ustanovljeni pričetku in zvršetku delanja ter začetku vožnje in bi se prestop roka ne mogel opravičiti ni v zmislu §. 11.^{5a}, za lit. b) železnocestnega dopustnega zakona niti ne posebno s političnimi ali novčnimi krizami.

§. 24. Državni upravi se prihranja pravica, kadar mine trideseti let od dne, katerega se je izdala ta dopustnica, da more dopuščeno železnico odkupiti, kadar hoče.

Da se določi odkupščina, seštejé se letni čisti dohodki, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti dohodki dveh najslabéjših let in povprečni čisti dohodki ostalih petih let se izračunijo za podjetje.

A ko bi najdeni povprečni čisti dohodek ne dosegel v srebru konči pet odstotkov imenske vložne glávnice, v katero je privolila državna uprava, tedaj se ta minimalna vsota ustanovi za čisti dohodek, katerega je odmerjanju odkupščine deti v podlogo.

§. 25. Kadar mine dopustilo in tist dan, ko mine, preide država brez vračila v neobremenjeno svojíno in užitek dopuščene železnice, posebno tal, zemeljnih in umeteljnih del, vse spodnje in vrhne naprave železne ceste in vse nepremične pritekline, kakor so: kolodvori, nakladališča in razkladališča, vsa v železnocestni obrát potrebna poslopja na odhajališčih in prihajališčih, stražárnice in nadzoroválnice z vso opravo na stoječih mašinah in na vseh nepremičninah.

Kar se tiče premičnih stvaríj, kakor so: lokomotivi, vozovi, premične mašine, orodje ter druge naprave in gradiva, kolikor so potrebne in dobre, dalje služiti obratu, naj, kar se tiče cene, zastoj državi preide vsega tega toliko, da bode ustrezalo prvi obratni opravi, katera je v vložni glávnici.

Po odkupu železne ceste in od dneva tega odkupa država, vsako leto plačujoč ustanovljeno odkupšino, stopi brez druzega vračila v svojíno in užitek tu dopuščene železnice z v s e m i poprej omenjenimi dotičnimi stvarmí, premičnimi ter nepremičnimi.

Naj dopustilo mine ali naj se železnica odkupi, koncesionarjem ostane svojína rezervne zaloge, napravljene iz svojih dohodkov od podjetja, in novcev, kar jih imajo terjati, po tem svojína posebnih del in poslopij, postavljenih, oziroma pridobljenih iz svojega imetka, kakor so: peči za koaks, apnénice, livnice, továrne (fabrike) mašinam ali druzemu orodju,

shranišča, doki, hranišča kopanemu ogljiju in drugim stvarém, katere so sezidali ali si pridobili po dovolitvi državne uprave z izrecnim pristavkom, da ne bodo priteklna železnici.

§. 26. Še se državni upravi prihranja pravica, ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila po večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, naložene v dopustnici ali v zakonih, poprijeti se naredeb, primernih zakonom, ter po okolnostih, že predno mine dopustilo, izreči, da je dopustilo moč izgubilo.

Resno opominjáje vsacega, da ne dela proti določilom te dopustnice, in dovoljujúč koncesionarjem pravico, za izkazno kvaro (škodo) pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico ter nad vsem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, enajstega dne septembra meseca, v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto sedemdesetem in prvem, Našega cesarjevanja tretjem in dvajsetem.

Franc Jožef s. r.

Hohenwart s. r.

Holzgethan s. r.

Schäffle s. r.

